

NÉGY ÉVE TÖRTÉNT: 2004. DECEMBER 5.

JOGKÖVETŐ MAGATARTÁST KÉRÜNK!

*Petíció a külföldi magyarok magyar állampolgárságáért
az Alkotmánybírósághoz*

A MVSZ rendezvényén az újbóli népszavazás kiírását követelték a kettős állampolgárság ügyében petíció formájában, melyet átadtak az Alkotmánybíróságnak, miután az lassan két éve nem hozott döntést.

Közel 200-an gyűltek össze a szakadó eső ellenére Budapesten, a Nagy Imre-szobornál, a Magyarok Világszövetsége megemlékező és egyben tiltakozó demonstrációján, amihez csatlakozott a Magyar Gárda és a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom is. Beszédet mondott **András Imre** régióelnök.

A Batthyány térre történő vonulást csak egyénileg engedélyezte a kicsit sem elfogult rendőrség, ahonnan fáklyákkal, a Magyar Gárda vezetésével történt az igazi vonulás az Alkotmánybíróság épületéhez. A közel 400 főre duzzadt tüntető tömeg skandalásokban fejtette ki, hogy jelenleg nincs, csak ideiglenes

Politikai befolyásolás alatt?

Az ún. Alkotmánybíróság épülete előtt

alkotmányunk, és az Alkotmánybíróság is illegitim. Az MVSZ petíciót adott át az Alkotmánybíróságnak, melyet csak kint vett át Juhász István főtanácsnok. (A petíciót **Hompóth Zoltán** kampányfőnök olvasta fel.)

Az MVSZ petíciójában kifejtette, hogy továbbra is kitar a gúnyhatárontúli magyarok magyar állampolgárságának ügye mellett. Lassan két éve, hogy beadták a népszavazási kérelmüket az Alkotmánybíróságnak, amit azóta sem bíralt el az illegitim köztársaság műtestülete, miközben számos más népszavazási kezdeményezésről tudott dönteni.

(Szent Korona Rádió)

JOGKÖVETŐ MAGATARTÁST KÉRÜNK!

Petíció az Alkotmánybírósághoz

a második állampolgársági népszavazás további akadályozása ellen

A Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának elnöke, Dr. Paczolay Péter kezéhez!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Magyarok Világszövetsége 2007. március 5-én második alkalommal kezdeményezett országos ügyszavazást a külhoni magyarok magyar állampolgárságának visszaadásáért. A jóváhagyásra előterjesztett aláírásgyűjtő íven hajszálpontosan ugyanaz a kérdés szerepelt, amellyel 2004. december 5-én az első népszavazás megtörtént.

Az Országos Választási Bizottság (OVB) rövid úton, még abban a hónapban megvizsgálta és egyhangú szavazattal jóváhagyta a kezdeményezést. A Magyar Köztársaság sajátos jogrendjének köszönhetően, amely névtelenséget is szavatolva, tálcán kínál lehetőséget nyolcmillió állampolgár közül bárkinek, egy országos bírói testület – jelen esetben az OVB – döntésének megkérdőjelezésére, végrehajtásának akadályozására, a népszavazási kezdeményezés a tisztelt Alkotmánybíróság asztalára került.

Jóllehet, a törvény kimondja, hogy a népszavazásokkal kapcsolatos beadványokat – tekintettel arra, hogy a Magyar Köztársaságban az országos ügyszavazás a legfőbb hatalmi intézmény – soron kívül kell elbírálni, a tisztelt Alkotmánybíróságnak mindmáig, tehát egy év és kilenc hónap alatt nem sikerült érvényt szereznie a soronkívüliségnek, és nem sikerült megerősítenie az OVB határozatát.

Történt ez annak ellenére, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság 2004-ben két ízben is tárgyalta ugyanezt a kérdést, és mindkét alkalommal, fölényes, több mint kétharmados többséggel népszavazásra bocsáthatónak találta azt. Lásd az 5/2004. (III. 2.), valamint a 40/2004. (X.27.) AB határozatokat, amelyeket a testület egyaránt 7:2 szavazataránnyal fogadott el.

Történt ez továbbá annak ellenére, hogy a kérdés átjárta az egész magyar társadalmat és élesen foglalkoztatja a magyar közvéleményt, aminek alapján a gyorsított soronkívüliség okkal elvárható lett volna.

Nem kívánjuk itt kifejteni, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság, az eltelt egy év és kilenc hónap alatt, hányszor,

és milyen súlyú, többnyire mondva-csinált indoklással halogatta e kérdésben az OVB határozatának megerősítését.

Tény, hogy ezen az úton a tisztelt Alkotmánybíróság attól sem riadt vissza, hogy korábbi döntésével szöges ellentétben álló döntést hozva, saját kezdeményezésére, a népszavazási törvény módosítására kötelezze az Országgyűlést egy olyan kérdésben, amelyet senki sem intézett a tisztelt Alkotmánybírósághoz.

Tény, hogy a kért törvénymódosításnak az Országgyűlés által történt elfogadása óta, azaz lassan egy éve, semmilyen ürügye nincs a tisztelt Alkotmánybíróságnak, amellyel a népszavazási indítványt tovább késleltethetné.

Tény, hogy a második, állampolgársági népszavazási indítvány ellen benyújtott kifogás kézhezvétele óta a tisztelt Alkotmánybíróság a népszavazási indítványok sokaságát tárgyalta, még hozzá olyanokat, amelyek túlnyomó többsége az itt felpanaszolt ügy után került asztalára.

Nem szeretnénk a tisztelt Alkotmánybíróságot azzal vádolni, hogy pártpolitikai befolyás alatt állna, de azt megdöbbenéssel kell megállapítanunk, hogy a tárgyalat ügyben tanúsított magatartásával a tisztelt Alkotmánybíróság súlyosan beavatkozik a magyar társadalom életébe, és súlyosan akadályozza a legfőbb népfelügyér jutását – ami megengedhetetlen!

Mi, akik ezt a petíciót átadjuk, a magunk, valamint legkevesebb 2,2 millió magyar állampolgár nevében felszólítjuk a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hagyja jóvá az OVB határozatát, és engedélyezze a második, állampolgársági népszavazás aláírásgyűjtésének haladéktalan elkezdését.

Azért fogalmazunk ekképp, mert azt el sem tudjuk képzelni, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az OVB jóváhagyó határozatát fölülbírálná, mert ezzel önmagával kerülne feloldhatatlan ellentmondásba, és önkéntelenül is kimondaná a jogbiztonság elvének semmisségét Magyarországon.

A fentiek figyelembevételével, és tekintettel arra, hogy tizennyolc év óta, azaz megalapítása óta a tisztelt Alkotmánybíróság ügyrendi törvény nélkül működik, állampolgári jogon

bátorkodunk az ilyen és hasonló esetekben alkalmazandó ügyrendi javaslatot tenni.

Ha egy adott népszavazási kérdés elbírálását a tisztelt Alkotmánybíróság valamely alkalommal elvégezte, és a javasolt kérdést népszavazásra bocsátásra alkalmasnak találta, akkor a kérdésnek újbóli felvetése esetén, a tisztelt Alkotmánybíróság érje be annak a vizsgálatával, hogy a két időpont között változott-e a Magyar Köztársaság alkotmánya, illetve vált-e a Magyar Köztársaság olyan nemzetközi egyezmény részesévé, ami érintené a népszavazásra bocsátandó kérdést. Amennyiben e két eset egyike sem állna fenn, a tisztelt Alkotmánybíróság legyen hű az adott kérdésben hozott korábbi döntéséhez.

Erre a megoldásra kötelezi megítélésünk szerint a tisztelt Alkotmánybíróságot a jogbiztonság elve, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 27.§-a, amely kimondja, hogy az Alkotmánybíróság határozatai megfellebbezhetetlenek és mindenre kötelezőek. Ez a törvényi tényállás kizárja annak lehetőségét, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság egyazon kérdésben – csupán változó személyi összetétele vagy tagjai vélekedése okán – egymásnak ellentmondó határozatokat hozzon.

Bízunk benne, hogy kérésünk és javaslatunk meghallgatásra talál.

Egyben reméljük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság haladéktalanul, saját kezdeményezésére hozott határozatban kimondja, hogy Magyar Köztársaság súlyos, tizennyolc éve folyamatosan elkövetett alkotmányos mulasztásban van, arra kötelezi az Országgyűlést, hogy haladéktalanul hozza meg az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló törvényt – úgy, ahogyan azt a kétharmados 1989. évi XXXII. törvény 29.§-a elrendeli. Mindaaddig pedig, amíg az Országgyűlés a felszólításnak eleget nem tesz, a tisztelt Alkotmánybíróság függessze fel mindennemű ügyek tárgyalását, úgy ahogyan önszántából tette azt egy évvel ezelőtt, amikor a második, állampolgársági népszavazási kérdés tárgyalását – döntését az Országgyűlésre való várakozással indokolva – felfüggesztette.

Tekintettel a törvényben szavatolt jogállására – határozatainak megfelel-

lebbezhetetlensége és mindenkre való kötelező volta – a tisztelt Alkotmánybíróság a Magyar Köztársaságnak azon intézménye, amelyik egyetlen határozatában és életének egyetlen pillanatában sem működhet törvénytelenül.

Végezetül kérdezzük:

Addig is, amíg a tisztelt Alkotmánybíróság ezt a súlyos, folyamatosan elkövetett alkotmánysejtő

mulasztást megállapító határozatát meghozza, és amíg az Országgyűlés a felszólításnak eleget nem tesz, nem kellene a tisztelt Alkotmánybíróság határozatait az alábbi szövegezésű preambulummal kezdeni?

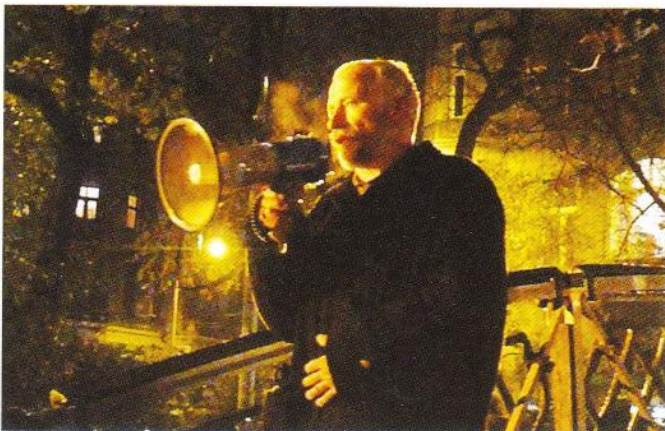
Az Alkotmánybíróság, amely 1989-es megalakulása óta, alkotmányos mulasztás eredményeként, törvénytelenül működik, és amelynek következképpen, de jure minden határo-

zata semmis – a Magyar Köztársaság nevében meghozta a következő határozatot:

Már csak azért is szükség lenne erre, nehogy a magyar állampolgárok újabb, gyurcsányi léptékű félretájékoztatás áldozataivá váljanak.

Budapest, 2008. december 5.

*Legkevesebb 2,2 millió magyar állampolgár nevében,
a Magyarok Világszövetsége*

András Imre régióelnök

Hompoth Zoltán kampányfőnök a petíciót olvassa fel

A Magyarok Világszövetsége Pest Megyei Szervezete 2008. október 18-án tartotta tisztújító közgyűlését. A közgyűlés elfogadta Hompoth Zoltánnak, az MVSZ Pest Megyei Szervezete elnökének beszámolóját, majd megválasztotta új tisztikarát. A Magyarok Világszövetsége Pest Megyei Szervezetének elnöke újból Hompoth Zoltán lett, elnökhelyettesé Sándorffy Ottót választották. Az Elnökség tagjai: Bodnár József, Dr. Bucsy László, László Gábor, Pásztor Imréné, Pintérné Reubl Teréz. Póttag: Ugrin András. Budapest, 2008. november 5.

MVSZ Sajtószolgálat